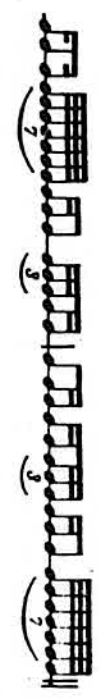

120 rilla

BRAND

Οι επόμενες ασκήσεις υποδεικνύονται στο μαθητή με σκοπό να τις επαναλάβει από μνήμης:

Η διεύθυνση ορχήστρας

Όπως η βροντή και η αστραπή που είναι ένα και το αυτό κι όχι δυο ξεχωριστά πράγματα, έτσι και κατά τη διεύθυνση πρέπει η ηχητική νοητική παράσταση του έργου και η προβολή του ορχηστρικού του ήχου να συντηχθούν σ' ένα

681891 Z

αδιαχώριστο γεγονός. Αυτή η καθολική ενότης παραστάσεως και ήχου, διευθυντού και ορχήστρας, παίκτη και οργάνου είναι το υπόδειγμα που ιεραρχεί και το οποίο έχομε κατά νουν για τη διεύθυνση, είναι ο σκοπός στον οποίο φθάνουν σ' ευτυχισμένες στιγμές μεγάλοι μάεστροι με αφοσιωμένες ορχήστρες.

Ορχήστρα και μάεστρος

Ο διευθυντής διαθέτει τρία εκφραστικά μέσα: παραστατικές χειρονομίες, εκφραστικές μμήσεις και το μεταδοτικό λόγο. Απ' αυτές τις δυνατότητες επικοινωνίας μεταξύ μάεστρου και ορχήστρας μας ενδιαφέρουν μόνο οι χειρονομίες. Η μιμική και ο λόγος είναι βοηθητικά μέσα αμφιβολής αξίας, η εφαρμογή τους μπορεί να προκαλέσει πρόοδο ή και αναστολές· ο λόγος βέβαια λαμβάνεται υπόψη μόνο όσον αφορά τις πρόβες.

Σαφήνεια των κινήσεων του μάεστρου

Η διαδικασία της διευθύνσεως ορχήστρας έγκειται στο ότι οι κινήσεις ως μοναδικό μέσον του μάεστρου δείχνουν σαφώς τη μετρική διαδρομή του έργου και ταυτοχρόνως παρουσιάζουν με μονοσημαντο τρόπο τις εκφραστικές και μορφολογικές δυνάμεις του. Η πρώτη απαίτηση όμως είναι η διατήρηση της σαφήνειας της μετρικής εικόνας, ανεξάρτητα απ' το αν οι κινήσεις είναι μεγάλες ή μικρές, αργές ή γοργές, ορμητικές ή τρυφερές.

Κατάκτηση της καρτιτούρας

Ο μαθητής πρέπει να κατέχει τόσο καλά την καρτιτούρα ώστε κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας να διευθίνει μόνο από μνήμης. Την ελευθερία της οράσεως του που κερδίζει μ' αυτόν τον τρόπο τη χρησιμοποίη για να έχει συνεχώς μπροστά στα μάτια του την ορχήστρα. Γιατί, αφού περιόρισθεί έτσι ο μάεστρος στις πνευματικές του δυνάμεις,

681891 Z